

[Ivar Nørgaard.]

temmelig meget, når man nu helt ophæver normeringslovene. Det er derfor et spørgsmål, om dette, at vi i fremtiden ikke mere skal have normeringslove, udelukkende er den store fordel, som vi hidtil har regnet med. Jeg synes, eksemplet her giver anledning til tvivl — og det er kun ét blandt flere. Forleden spurgte hr. K. B. Andersen undervisningsministeren, om oprettelsen af stillinger — i virkeligheden en nydannelse inden for undervisningsvæsenet — var hjemlet, og fik at vide, at det var hjemlet på normeringsloven, men at der ikke var nogen selvstændig hjemmel; der var ikke nogen lovgivning om oprettelsen af denne nye undervisningsinstitution.

Nu fjerner vi altså de årlige normeringslove, og der er derfor en risiko for, at det hele vil blive ordnet på de årlige finanslove. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at der altså end ikke mere er en normeringslov som grundlag for sådan oprettelse af nye stillinger. Jeg tror derfor, ministeren bør interessere sig for dette spørgsmål, og jeg tror, vi må have drøftet i tjenestemandskommissionen, hvordan vi kan sikre os imod, at der mellem minister og embedsmænd bliver truffet aftaler om helt nye institutioner uden om de politikere, der beskæftiger sig med de særlige fagområder, hvorved man i fremtiden jo kan risikere slet ikke at få placeret disse nydannelser i deres logiske, faglige og saglige sammenhæng. Det har vi, så vidt jeg kan se, ikke i dag nogen garanti for, idet vi ikke har sikret os ved det aftalesystem, der nu vil blive indført via tjenstemandslovgivningen, at der bliver en sådan procedure. Jeg synes, de to eksempler, vi har oplevet netop her på det seneste — at man vægrer sig ved at nedlægge stillinger, selv om man ikke kan påvise et klart behov for dem, og at man opretter væsentlige, institutionelt nye stillinger, uden at det sker i forbindelse med en lov, i dette tilfælde andet end normeringsloven — nødvendiggør, at vi tager dette spørgsmål op.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at hvis det ikke under denne debat og den videre behandling i lønningssudvalget skulle lykkes mindretallet at overbevise flertallet om, at vort synspunkt er det rigtige, er det klart,

at vi vil vælge ved sidste afstemning det næstbedste og naturligvis stemme for normeringslovsforslaget, selv uden vore ændringer.

Adam Møller: Ved normeringslovsforslagets første behandling udtalte jeg, at det antal stillinger, der var optaget på denne normeringslov, efter min og mit partis opfattelse var udtryk for en sund balance imellem det behov, der var for arbejdskraft inden for staten, og den naturlige økonomi, der bør udvises. Det er glædeligt at se, at dette indtryk ved den ret grundige behandling, udvalget har givet forslaget, er blevet bekræftet og erkendt fra alle sider ved vore samråd med ministeren.

Der har været et spørgsmål, som i særlig grad har optaget udvalget, og som også har givet anledning til udtalelser fra forskellig side, nemlig problemet om kontorchefstillingen i landbrugsministeriet. Der er det således, at udvalgets flertal ikke har ment at kunne underkende landbrugsministerens indstilling om at bevare denne kontorchefstilling. Vi har ment på nuværende tidspunkt at måtte lade landbrugsministeren være den, der bedømte, hvorvidt der var behov for denne arbejdskraft eller ej, og vi har ment så meget desto bedre at kunne gøre det, som der jo sker en omflytning fra jordlovsudvalget til landbrugsministeriet — men således at man stadig væk opretholder bestemmelsen om, at stillingen skal nedlægges ved ledighed; problemet kan altså tages op igen inden for en nærmere fremtid. Jeg hæfter mig i denne forbindelse også ved udtalelsen fra lønnings- og pensionsministeren om, at man naturligvis vil fortsætte rationaliseringsbestrebelse, ligesom landbrugsministeren for sit vedkommende har understreget, at den allerede igangværende rationaliseringsbestrebelse inden for landbrugsdepartementet vil blive fortsat med al energi. Der vil altså i løbet af forholdsvis kort tid blive lejlighed til at finde ud af, hvad den endelige ordening på disse områder skal være. Det er den indstilling, som udvalgets flertal har ønsket skal være gældende for øjeblikket, og jeg skal med disse bemærkninger anbefale de 3 lovforslag og de ændringsforslag, som er stillet af ministeren eller af udvalgets flertal, til vedtagelse.